

НА ЧАСІ

Вибори ректора

Щеодавно у нашому вузі відбувалися вибори ректора. Для кожного патріота нашого вишу ця подія є дуже важливою. Бо ми обираємо наше майбутнє, обираємо шлях розвитку нашого славного навчального закладу. Не повинно викликати сумніву те, що активна участь у цьому процесі є святим обов'язком викладача та кожного делегата, обраного на конференціях трудових та студентських колективів. Делегатів від співробітників на вибори ректора обирали за квотою 10 % від виборців, які мають право брати участь у голосуванні і 15 % від студентського колективу. Професорсько-викладацький та науково-педагогічний склад голосував у повному обсязі.

Заяви на заміщення вакантної посади ректора подали Бойко О.Д., доктор політичних наук, професор, в.о. ректора НДУ імені Миколи Гоголя; Смаль В.В., доктор географічних наук, професор кафедри географії НДУ імені Миколи Гоголя; Яковець В.П., доктор фізико-математичних наук, завідувач кафедри менеджменту освіти, економіки та маркетингу Державного вищого навчального закладу «Університет менеджменту освіти» НАПН України.

Перед першим туром відбулося 8 зустрічей із кандидатами: на семи факультетах та окремо зі співробітниками.

У цьому році ми вперше обирали керівника за новим законом України «Про вищу освіту» (прийнятим 1.07.2014 р. за №1556-7).

Перший тур виборів відбувся 17 вересня. Голосування тривало з 9 до 15:00, по завершенню якого було оголошено наступні результати:

Бойко О.Д. – 146 голосів (38,4%);

Смаль В.В. – 103 голоси (27,1%);

Яковець В.П. – 75 голосів (19,7%).

Не підтримую жодного кандидата – 22 голоси (5,8%).

Другий тур було призначено на 24 вересня. 22 вересня відбулися відкриті зустрічі з кандидатами-переможцями першого туру Бойко О.Д. та Смаль В.В. У четвер 24 вересня вирішувалася доля керівника вузу. Результати не виявили переможця:

Бойко О.Д. – 177 голосів (46,6%);

Смаль В.В. – 143 голоси (37,6%);

Не підтримую жодного кандидата – 28 голосів (7,4%).

Рішення виборчої комісії: визнати вибори як такі, що не відбулися. Тому університет чекає подальший процес вибору ректора.

Наш кор.

Шановні викладачі та співробітники університету!

Прийміть сердечні вітання з нашим професійним святом – Днем освітян!

Ви вносите великий вклад у розвиток педагогічної освіти України, формуєте нове покоління вчителів, передаючи кожній молодій людині неоціненний скарб високої освіченості та багатой духовності.

Прийміть слова вдячності за Вашу творчу, самовіддану працю, педагогічну майстерність і те добро, яке повсякчас Ви даруєте своїм вихованцям.

Бажаємо Вам успіхів. Нехай щедрою буде до Вас доля, а серця зігріті людською довірою та любов'ю.

Редакція

Ніжин археологічний 2015

Влітку 2015 року археологічна практика студентів та магістрантів історико-юридичного факультету Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя проводилась в м. Ніжині на поселенні Магерки 1 та м. Новгород-Сіверському. Також магістранти взяли активну участь у серії археологічних експериментів на базі археологічної лабораторії.

Розкопки на Магерках тривали в три етапи (розвідка навесні, основні розкопки – червень, завершальний етап – серпень). У результаті робіт було досліджено 136 кв.м культурного шару. Зафіксована дата існування поселення – XI ст., а також зібрана величезна колекція знахідок, які після обробки магістрантами в ході їх музейної практики будуть експонуватись у Ніжинському краєзнавчому музеї імені І.Г. Спаського. Серед знахідок найбільше вражає вцілілий жорнов зроблений з пірофіліту, серія прясець, натільний хрестик, пружинні ножиці, які і досі функціонують, кільце, перстень, вістря стріл, вістря піки та інше. Серед досліджених споруд найбільший інтерес викликає яма для випалу деревинного вугілля XI ст., яка дає можливість реконструювати виробничий процес.

Роботи в Новгород-Сіверському також принесли ряд вагомих знахідок. Особливо цінним стало виявлення давньоруського могильника, пошуки якого тривали понад 100 років. У ході розкопок було досліджено десять поховань давньоруської доби.

Третім напрямком практики стали експериментальні археологічні дослідження, в ході яких було здійснено реконструкцію давньоруського човна-довбанки (з верби, що росла під вікнами головного корпусу НДУ), який успішно пройшов шлях від Чорнобиля до Вишгорода, перетнувши Київське водосховище. Плавання зайняло 2 тижні і завершилося 4 вересня 2015 р. Також протягом літа було виготовлено 2 гончарні горни (піч для обпалювання керамічного посуду) та реконструйовано гончарне коло.

На Покровський ярмарок планується відкриття діючої експозиції з реконструкції давньоруських ремесел у дворі Ніжинського краєзнавчого музею імені І.Г. Спаського.

На сьогодні роботи тривають, повним ходом йде обробка матеріалів, написання наукових звітів, підготовка експонатів та продовжуються археологічні експерименти.

І.С. Кедун, к.і.н., доцент кафедри
всесвітньої історії

Давньоруська меревидна
пряжка з Магерок

Давньоруський хрестик
з Магерок

Давньоруські ножиці з Магерок

72-а річниця з дня

визволення
міста

Урочисті заходи з нагоди 72-ї річниці визволення Ніжина від німецько-фашистських загарбників відбувалися 15 вересня.

Учасниками заходів стали ветерани Другої світової, учасники АТО, представники влади, студентство, мо-

лодь. Присутні ходою пам'яті вшанували полеглих у ті важкі роки. Традиційним було покладанням квітів до меморіалу вічного вогню. Хвилиною мовчання вшанували всіх полеглих. Лунали

слова Крапив'янського С.М., Лінника А.В., виступили: хор ветеранів міста, О. Савич та студентка факультету культури і мистецтв І. Шевченко.

Пам'ять про війну є духовно-історичним надбанням нашого народу. Ми маємо шанувати і не забувати про той вагомий внесок, яке зробило старше покоління заради нашого щасливого та мирного майбуття.

Наш кор.

Абітурієнт - 2015

спеціальність	бакалавр		спеціаліст	
	держзам.	контракт	держзам.	контракт
філологічний	78	1	62	
історико-юридичний	39	15	21	
психології та соціальної роботи	71	10	47	
фізико-математичний	15		11	
природничо-географ.	60	5	42	
іноземних мов	66	11	30	
культури та мистецтв	15		7	2

Сонячне літо у таборі «Зміна»

Напевно, краще літо можна було б лише уявити, ніж те, яке провів я.

Ще змалечку я ріс надто активною дитиною, багато відпочивав у таборах та оздоровчих санаторіях, але ніколи не вдавався до питань: «Хто дійсно створює щоденне свято для такої кількості дітей?», «Як кипить життя за кулісами такого закладу як табір?»

Відверто скажу про те, що не мав жодного бажання їхати на роботу в табір вихователем та складно уявляв себе на посаді, що потребує постійної зосередженості, наполегливості та в першу чергу відповідальності, оскільки на твоїх плечах найцінніший скарб батьків – їхні діти. Але літня практика у позаміському оздоровчому таборі «Зміна», що знаходиться в Київській області, кинула гучний виклик, на який я не мав можливості промовчати.

І ось я з великою валізою речей проходжу крізь ворота гостинного табору і доволі невпевнено крокую асфальтною доріжкою табору. Першою, кого я зустрічаю, – це жінка з чудовими рисами обличчя та стрункої статури, що працює в таборі на посаді організатора культурного відпочинку. Ганна Миколаївна привітно показує, де можна залишити важку валізу та веде до ідальної на вечерю, інструкуючи мене дорогою про розташування важливих табірних об'єктів. Перше, що кидається в очі – величезна територія, що простяглась посеред густого соснового лісу, який вабить своїми пахощами хвої теплими світанками. Цей чудовий аромат стоїть у грудях від першого до останнього дня перебування, тож якщо вам випала чудова честь навідатись до «Зміни» – дихайте на повні груди!

Я крокую до ідальні, де на мене чекає ще один сюрприз. «Їжа-а-а!». Можливо, вам буде важко уявити та складно у це повірити, через сформований останнім десятиліттям стереотип про табір, але годують тут дуже смачно. Без жодних перебільшень скажу про те, що харчування на високому рівні і не особливо відрізняється від того, що лине від дбайливих неньчиних рук. Професійна команда кухарів на ногах із світанку задля того аби забезпечити всіх працівників та дітей зарядом білків та вуглеводів на цілий день. Загалом під час табірної зміни на території перебуває близько 800 людей. Дві сотні з яких працівники табору, що забезпечують його коректне функціонування та шість сотень випадає на дітей, що приїхали на відпочинок. Із харчуванням розібрались! Воно тут аж 5 разів на день і дійсно чудове.

Приїхавши до табору на роботу, ви потрапляєте у чудовий колектив, робота якого нагадує загоджений механізм. Саме тут я і отримую відповідь на питання «Хто створює щодня свято для дітей?». Тут усі ласкаво називають їх «люди літа», ті хто дарують посмішки дітям усі чотири табірні зміни – вихователі, хореограф, фізичні керівники, Dj, викладач йоги, тренер з плавання, старший вихователь та організатор культурного відпочинку. Розважальна програма для дитини побудована таким чином, що у першій половині дня відбуваються заходи спортивно-оздоровчого характеру. Фізичні керівники розподіляють шістнадцять загонів дітей за різними місцями задля комфортного їх проведення. Палітра ранкових заходів доволі яскрава, оскільки на «піонера»

чекає: плавання у басейні, настільний теніс, веселі старты, перукарня, миловаріння, скалодром, змагання з легкої атлетики, веселий спуск, футбол, юнбол, бадмінтон, волейбол та інші. Після виснажливих розваг діти крокують до ідальної щоб поповнити сили, дружно викрикуючи свої девізи та пісеньки, які вони створюють разом зі своїми вихователями. Пізніше дітки відправляються до своїх ліжечок на перепочинок та чекають на смачний полуденок.

За розкладом після полуденка у таборі проходить захід концертно-розважального характеру, що потребує ретельної підготовки від кожного загону. Саме тут і розкривається у вас творчий потенціал вихователя. Для нього постає завдання виявити повною мірою власні лідерські якості та підготувати із дітками виступ відповідного характеру, залежно від заходу, що буде відбуватись. Заздалегідь встановлюється тема табірної зміни, відштовхуючись від якої будується план-сітка концертно-розважальних заходів, розмаїття яких також залишає гарне враження. Серед них: «Знайомство», «Стар-тінейджер», «Шедевр реклами», «Малюнок на асфальті», «Мій вихователь – зірка», «Хореографічний звіт», «Конкурс талантів», «Веселий експрес», «Квест», «День України» та інші.

Перше правило табору – «Головне, щоб діткам було весело». Кладучи руку на серце, відповім, що правило виконується на «ура». Діти щоденно змагаються один з одним у спортивних заходах та міряються силами у творчих виступах. Переможці серед старших і молодших загонів визначаються на святковій дискотеці, де їх нагороджують піонерськими «краватками лідерів», якими вони хизуються аж до наступного дня. Більшість дітей із року в рік повертається до цього табору задля того аби отримати нові неповторні враження від перебування, побачити старих друзів та своїх улюблених вихователів, за якими вони сумують протягом усього року. І не дивно, оскільки за цей короткий період під час підготовки виступів, сумісних розваг, участі у змаганнях формується особливо тісний контакт. Дитина починає відчувати себе невід'ємною частинкою теплої колективу, в якому в будь-яку хвилину готові простягнути руку чи щиро посміхнутись. Вихователі в свою чергу виконують набагато більшу роль ніж просто лідер, над ними царює фатум стати більше ніж просто другом для дитини, тому на цей короткий проміжок часу вони сміливо відчують себе батьками.

Напевно, ви скажете, що робота вихователя не для вас і ви не зможете щодня прокидатись о сьомій ранку та бігти на табірну нараду, що о пів на восьму, вивчити близько десятка танцювальних виступів, що демонструють вихователі на концерті у батьківський день, що ви не готові спати кілька годин на добу та не маєте особливого відчуття любові до дітей. Дарма! Трішечки віри у себе, неосяжний потік натхнення та віддача подяки, – те, що ви гарантовано отримаєте від дітей і непомітно для себе відчуєте, як вас переповнює відчуття любові до них.

Безумовно, розповідати про чудовий табір «Зміна» можна дуже довго, але я краще запрошую вас переконатись у цьому самому і отримати свою порцію теплих, незабутніх відчуттів!

Мисник Микита,
студент
філологічного
факультету

ФАКУЛЬТЕТИ ІНФОРМУЮТЬ

«Сучасні тенденції реформування опікунства й виховання у роботі з дитиною та її сім'єю: досвід України та Польщі»

2 вересня 2015 року в залі засідань НДУ імені Миколи Гоголя за ініціативи кафедри соціальної педагогіки і соціальної роботи відбувся круглий стіл із міжнародним представництвом на тему: «Сучасні тенденції реформування опікунства й виховання у роботі з дитиною та її сім'єю: досвід України та Польщі». Польський досвід презентувала доктор педагогіки Державної вищої професійної школи в м. Хелмі (Польща) Галина Бейгер, яка перебуває на стажуванні у нашому вузі та сприяє підписанню угоди про співпрацю між двома ВНЗ. Із українськими реаліями у соціальній сфері учасників ознайомили директор Ніжинського міського ЦСССДМ Н.М. Кучеровська, начальник Ніжинської міської служби у справах дітей Н.Б. Рацин, практичний психолог Ніжинського центру соціально-психологічної реабілітації дітей Є.Є. Хилько. В обговоренні питань круглого столу взяли участь викладачі кафедр

соціальної педагогіки і соціальної роботи, дошкільної освіти, педагогіки, загальної та практичної психології, а також спеціально запрошені гості – президент культурно-просвітницької Спілки поляків в Ніжині «Астер», заслужений діяч польської культури Ф.Ф. Белінська та настоятель Ніжинського католицького храму св. Петра і Павла отець Віталій. За результатами круглого столу було прийнято рішення про інтеграцію зусиль різних фахівців, різних соціальних інститутів для вирішення проблем дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування; про необхідність тісної співпраці для поєднання теорії з практикою, для якісної підготовки студентів і для широкого обміну досвідом.

Лісовець О.В., доцент
кафедри соціальної педагогіки і соціальної роботи

Очільники соціальних служб Ніжина

Учасники круглого столу

Вітальне слово отця Віталія

ПОДІЇ І ДАТИ В ІСТОРІЇ НІЖИНСЬКОЇ ВИЩОЇ ШКОЛИ

«НЕ ВІДСТУПИТИСЯ. І НЕ ПОКЛАСТИ ЛЖУ НА СТРУНИ»

Коли думаєш про колегу – провідного доцента кафедри української мови Чирву Гаріка Михайловича, то мимохіть зринають у пам'яті згадані в заголовку рядки з вірша видатної поетеси сучасності Ліни Костенко: «Було нам важко і було нам зле, / І західно, і східно. Було безвихідно. Але / нам не було негідно. / І це, напевно, головне. / Якої ще фортуни? / Не відступитися. І не / покласти лжу на струни». Вони відбивають правдолюбивий характер Гаріка Михайловича, його самовіддану працю задля загальної добра, людяність, справедливість, чесність і порядність. Студентам і колегам він імпонує своїм високим професіоналізмом, винятково сумлінним ставленням до улюбленої справи, закоханістю в поетичне слово, гострим розумом, тонким гумором...

Шлях у науку Гаріка Михайловича нелегкий. Народився 26 вересня 1940 року в м. Синельникове Дніпропетровської області в сім'ї робітника-залізничника. Батько мав початкову освіту, працював вантажником,

брав участь у Великій Вітчизняній війні. Мати також мала початкову освіту, була домогосподаркою. У сім'ї батьків Г.М. Чирви було ще двоє дітей – старші сестри Гаріка Михайловича Лідія та Любов. Родина постійно мешкала в селищі Іларіоново Синельниківського району.

Закінчивши семирічку в селищі Іларіоново, 1955 року Гарік Михайлович став студентом Дніпропетровського коксохімічного (згодом хіміко-механічного) технікуму, де старанно навчався з 1955 до 1959 року й отримав спеціальність техніка-механіка. Після закінчення технікуму розпочав трудову діяльність на Запорізькому коксохімічному заводі – спочатку слюсарем (1959–1961), потім конструктором технічного відділу (1961–1963), був секретарем комітету комсомолу заводу. Проте мрія про вищу освіту, про філологію, закоханість у учительську професію перемогли.

Із 1960 року без відриву від виробництва Гарік Михайлович розпочав навчання на історико-філологічному факультеті Дніпропетровського державного уні-

верситету. Тут він отримав спеціальність філолога, викладача української мови.

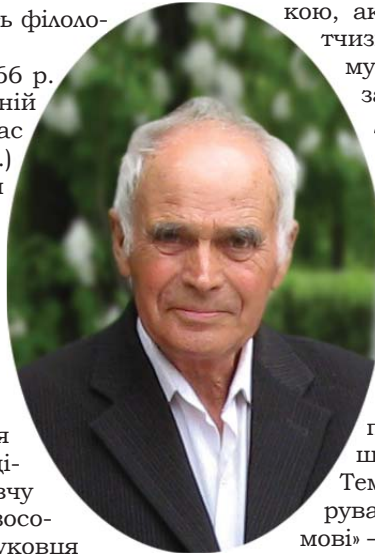
Із листопада 1963 р. до серпня 1966 р. Гарік Михайлович перебував на дійсній службі в Радянській армії. Деякий час (із квітня 1968 р. до листопада 1969 р.) працював літературним працівником у редакції районної газети «Червоний промінь». У листопаді 1969 року розпочав педагогічну діяльність – став учителем української мови та літератури середньої школи № 79 м. Запоріжжя.

Упродовж навчання в університеті найбільше зацікавлення викликала граматики української мови, тому предметом наукових студій свого дослідження Гарік Михайлович обрав таку досить цікаву, не з'ясовану на той час мовознавчу проблему, як синтаксична структура безособових речень української мови. Хист науковця й ліризм душі проявилися вже на третьому курсі університету, коли Гарік Михайлович почав спеціалізуватися з синтаксису сучасної української мови, підготував цікаву дипломну роботу й загорівся бажанням продовжити навчання й наукові пошуки.

Відданих науці, учительській професії привели Гаріка Михайловича на кафедру української мови. У 1971 році він вступає до аспірантури при кафедрі української мови Запорізького педагогічного інституту на заочну форму навчання й переходить працювати лаборантом на кафедру української мови (із жовтня 1971 р. до вересня 1972 р.). Відразу ж розпочинає працювати викладачем-погодинником. Пізніше, побачивши його виняткову сумлінність, працелюбність і відповідальність, призначають на посаду завідувача навчальною частиною інституту. Невдовзі доля посміхнулася і подарувала Гарікові Михайловичу незабутні роки плідної наукової праці, творчих злетів. Це надійшов наказ про переведення на стаціонарне навчання до аспірантури. Дисертацію «Синтаксична структура безособових речень української мови» підготував дотерміново, але у зв'язку з реорганізацією ВАКу захистив її в Спеціалізованій ученій раді Київського державного педагогічного інституту імені О.М. Горького лише в 1977 році. У ступені кандидата філологічних наук затверджений у квітні 1978 року.

Після закінчення аспірантури у зв'язку з виробничою необхідністю був призначений старшим викладачем кафедри української літератури, на якій сумлінно працював із січня 1975 року до вересня 1978 року. На кафедрі української літератури читав курси історії української літератури, дитячої літератури, методики викладання літератури. Після укомплектування цієї кафедри кадрами перейшов працювати на кафедру української мови на посаду старшого викладача. Згодом суміщав цю роботу з виконанням обов'язків завідувача підготовчим відділенням.

У жовтні 1983 року Гаріку Михайловичу Чирві було присуджене вчене звання доцента. Захоплення лінгвісти-

кою, активне студювання наукових праць вітчизняних і зарубіжних мовознавців стимулювали бажання глибше і ґрунтовніше займатися науковою роботою. Проте відомо, що посада доцента кафедри української мови з повним навантаженням – це передусім підготовка до лекцій, практичних та лабораторних занять, написання методичних посібників для студентів, а Гарік Михайлович не вмів і не міг робити це будь-як, тому із лютого по квітень 1984 року їде на наукове стажування до Інституту мовознавства імені О.О. Потебні АН УРСР (м. Київ). Тут він розпочинає досить відповідальну й кропітку працю, приступивши до написання докторської дисертації. Тема її – «Семантико-граматичні основи керування в сучасній українській літературній мові» – затверджена координаційною радою Інституту мовознавства імені О.О. Потебні.

80-ті роки... Із Запоріжжя до столичних бібліотек більше 600 (!) кілометрів. Окрім доцентського навантаження, вдома необхідно було допомогти дружині – чарівній Олександрі Йосипівні, яка на той час мала середню спеціальну освіту й працювала старшим інженером на заводі «Кремнійполімер». У родині двоє синів: Олександр (1962 року народження), студент IV курсу факультету іноземних мов Запорізького педінституту і Олег (1972 року народження), учень 6 класу. Старший син уже й одружений, підростає маленький Кирилко. Таку вже вдачу має Гарік Михайлович, що до всього йому діло, усім він хоче допомогти, ніколи не перекладає проблеми на роботу чи вдома на чийсь плечі, а розв'язує їх сам. Про науку, однак, не забував і з великим бажанням продовжити написання докторської дисертації їде ближче до столичних книгозбірень, до славного Ніжина.

Майже упродовж тридцятиліття (із 1984 р. до 2010 р.) кафедру української мови нашого вишу важко було уявити без ученого-мовознавця, педагога-практика, мудрого керівника й доброзичливого колегу, що ніколи не переінакшувався, не вмів і не хотів відходити від своїх принципів, пристосовуватись до когось, порушувати власні погляди на світ. У Ніжинській вищій школі Гарік Михайлович обіймав різні посади: був доцентом кафедри української мови, завідувачем кафедри української мови, деканом філологічного факультету, проте ніколи не був кар'єристом, не ховався за чийсь спину, не шукав легких шляхів до слави.

Надруковано чимало праць, в яких акумульовані цікаві погляди на синтаксичну структуру української

мови, зокрема синтаксичну організацію безособових речень української мови, семантико-граматичні основи керування в сучасній українській літературній мові, а ще більше – навчальних посібників і методичних рекомендацій для студентів. Виконана наукова робота – багатопланова, багатоаспектна. На плечі Гаріка Михайловича завжди лягала значна частина роботи, коли друкувалися праці у співавторстві.

Дипломні, магістерські роботи, якими керував провідний доцент кафедри Г.М. Чирва, завжди виконані на найвищому рівні. А ще Гарік Михайлович наділений від природи талантом риторика. Виступаючи не лише в ніжинських школах, а й навчальних закладах різних типів усю Чернігівщину, за гарною формою ніколи не забував про змістове наповнення свого виступу, промови, чим запалював інших, доходив до свідомості і серця всієї аудиторії. Гарік Михайлович однаково майстерно читав лекції студентам, виступав перед учителями, вів курси української мови в міськвиконкомі й у військкоматі – і все це робив із душею, з особливим запалом і натхненням, притаманним лише йому.

Перед виходом на заслужений відпочинок Гарік Михайлович керував роботами двох аспірантів кафедри. Він не став доктором наук без перебування в докторантурі лише тому, що не в його характері робити кілька великих справ похашцем. А ще тому, що безмірно тяжко і складно поєднувати високу науку з адміністративною роботою, що особливо помітно в добу бурхливих соціально-економічних змін.

Не можна не згадати про поетичний хист Гаріка Михайловича, який, «як той місяць, полум'яні вірші сіє». Перефразовуючи поезію «Осінні люди» Лесі Степович-

ки, додаю: *Ви не літній, бо в очах – вогні. Ви ще повоюєте за правду, Ви ще помандруєте в світи* (а були Ви вже й у Фінляндії (1962, у складі делегації), у Польській Народній Республіці (1976, командиром студентського будівельного загону), туристом у Великобританії (1980). *Ви – не літній чоловік, Ви – осінній! Бог з ним, з літом, що його склював підступний час, хай осінь ще довго-предовго любить Вас!*

Сьогодні серед поліської природи у Вашій гостинній хаті у Вертіївці Вам не страшні ні пекельна спека, ні люті морози, бо Ви чесно йшли життєвими дорогами, у Вас «нема зерна неправди за собою». Вкинута Вами зерна правди й людяності проростають рясним урожаєм у душах колег, колишніх студентів, усіх, хто мав щастя спілкуватися з Вами. Нехай наступні десятиліття будуть наповнені трояндами й виноградом (красивим і корисним), Господь пошле Вам фізичне й духовне, щоб ще довго зігрівали теплом свого серця всю Вашу велику родину (дружину, синів, невісток, внуків і правнуків).

Із роси й води Вам, вельмишановний і дорогий Гаріку Михайловичу, із землі й лісу, низький уклін за невтомну працю, міцного здоров'я на довгі та щасливі літа!

Бойко Н.І., завідувач кафедри української мови

Студреспубліка 2015

А іто – час, коли втомлений випробуваннями чергової сесії студент нарешті отримує нагоду перевести подих й отримати новий заряд енергії. Хтось ніжиться на сонечку й насолоджується солодким смаком свободи, інші у найрізноманітніші способи продовжують здобувати безцінний досвід і знання. Та наші студенти знають, як поєднати приємне з корисним. Уже другий рік поспіль Студентська Республіка стає їм у цьому надійним помічником.

Студреспубліка – це Всеукраїнська молодіжна організація, що має на меті виховати освічену, мислячу молодь, а також консолідувати зусилля лідерів студентського самоврядування та громадських діячів задля подальшого розвитку й процвітання України. Одним із найбільш резонансних проєктів організації є однойменний мультifestиваль Студреспубліка, у рамках якого студенти мають змогу долучитися до побудови власної держави з окремим законодавством, валютою та органами влади.

Наприкінці червня в Чернігові вкотре пройшов регіональний етап Студреспубліки. Протягом двох днів учасники фестивалю шукали нові знайомства, розважалися, працювали над програмою модернізації Чернігівщини та як підсумок – обирали студентську владу області. Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя був представлений делегацією у складі дев'яти студентів, які продемонстрували відмінну гру. Найкрасномовніше, як відомо, говорять факти. Чернуцька Ліана, Зотікова Юлія, Храмова Олександра, Безпалій Олексій (всі факультет іноземних мов) та Шаблій Роман (історико-юридичний факультет) увійшли до складу студентського магістрату Чернігівської області. А студентка 3 курсу факультету іноземних мов Кривуца Катерина привезла до Ніжина кубок студентського мера!

Та після регіонального етапу Студреспубліка не закінчується, а навпаки лише підіймає лаштунки перед найцікавішим. Протягом літа наші «урядовці» сумлінно готувалися до всеукраїнської програми, яка відбулася 22–25 серпня на узбережжі Азовського моря на території Арабатської Стрілки (Херсонська область, курорт Генічеська Гірка). Завдяки старанням студентського магістрату та допомозі дружнього колективу НДУ Чернігівська делегація єдина виконала всі бонусні завдання, назбирала вражаючу кількість балів і була найбагатшим регіоном Студентської Республіки 2015. Тема цьогорічного фестивалю традиційна: «Програма модернізації України». Інтелектуали з різних країн світу та молоді активні українці долучилися до обговорення цього надважливого гострого питання. Але Студреспубліка – це не лише семінари та тренінги, всі бажаючі могли отримати естетичне задоволення від конкурсу краси та особистості «Перша леді», відшукати справжніх чоловіків на конкурсі «Містер

Студреспубліки», подовжити життя сміхом під час КВН, прийняти участь у спортивній Республікаді, пройти міні-курс журналістики, проявити дива спритності у Квест-фесті, пограти в Мафію, проявити себе на фестивалі аматорського відео чи у фотоконкурсі й багато іншого. Кульмінацією дійства стали вибори студентського президента й парламенту України. Завдяки зусиллям команди студентка 2 курсу факультету іноземних мов Храмова Олександра увійшла до десятки обраних і представляє Чернігівську область у студентському парламенті. Президентом було обрано дівчину з Вінниці. Переможці отримали цінні призи й можливість проходження стажування у Верховній Раді України.

Особисто від себе, як від студреспубліканця, хотілося б додати, що Студреспубліка – це те, що важко правильно описати словами, це можна лише відчутти. Це три дні моря, сонця і захоплюючих пригод. Це місце, де у повітрі дух студентства, де, зустрівшись, так просто стати друзями, де неможливо й, здається, непотрібно спати. Студреспубліка – це зменшена проєкція нашого суспільства. І нехай вона, як і оригінальна версія, неідеальна, та ставши її частиною одного разу, так важко не закохатися назавжди!

Ліана Чернуцька, студентка факультету іноземних мов

У МАЙБУТНЄ – З КНИГОЮ!

«Ніхто не отримав університетського диплома в бібліотеці, але ніхто ще не отримав диплома без бібліотеки»
П. Кауфман

Нашій бібліотеці – 195! Заснована у 1820 році, одночасно з відкриттям у Ніжині Гімназії вищих наук князя Безбородька, вона й досі чарує нас своїми книгами, журналами. Кожен її відвідувач милується величезними запасами, що розташовані у книгосховищах чи виставлені на полицях читальних залів. Продовж усіх років її плекали турботливі руки колишніх почесних попечителів, ректорів, професорів та викладачів Ніжинської вищої школи. Скільки студентських ніг ступало по її поверхах?! Скільки вже пройшло років з дня заснування бібліотеки; скільки змін пережили співробітники, приемних і важких часів з нестабільністю, відсутністю грошей на поповнення фондів?!

Ми із задоволенням згадуємо часи, коли бібліотека була вулицею. У читальній залі бракувало місця, читачі займали чергу за столами, ми працювали допізна, навіть до десятої годин вечора. І люди йшли та йшли...

За роки своєї діяльності бібліотека не раз доводила, що працює для читача і разом з ним. Особливо стрімкі зміни в нашій діяльності відбуваються останніми роками. Широке запровадження в бібліотечну практику комп'ютерів, нових інформаційних технологій докорінно змінило бібліотечну працю, підняло на новий рівень обслуговування читачів, відкрило необмежений доступ до світових інформаційних джерел. Разом з тим сьогодні нелегко бібліотекам узагалі... Студенти масово захоплюються комп'ютерами та іншими гаджетами.

Нинішня молодь віддає перевагу інтернетові, який дозволяє скачати реферат чи курсову з якогось сайту, ніж посидіти у читальному залі і перелопатити купи книг... Тож відтік читачів з бібліотеки, на жаль, неминучий. Проте є і ті, хто хоче самостійно опрацювати джерела, знайти матеріал, систематизувати його і правильно використати.

Отож, книжки досі залишаються у нашому житті одним із важливих засобів для одержання інформації. Інформації не сухої і рафінованої, як в інтернеті й по телевізору, а живої, що дозволяє духовно зростати і відчувати приплив сил лише від простого спілкування з книгою. Справді правий був Б.Уїллер, сказавши: «Дайте мені бібліотеку, і я довкола неї створю університет». Бібліотека була, є і буде частиною свого навчального закладу, скарбницею думок, що освітлює нам стежку у прийдешнє. Я твердо вірю, що за Бібліотекою і Книгою – Майбутнє. Підтвердженням тому є записи студентів у книзі відгуків і пропозицій: «Незважаючи на розвиток науки й технології, я впевнена, що книга залишається актуальною в будь-які часи...», «Висловлюю Вам щире подяку за Вашу нелегку роботу, за терпіння, увагу до своїх читачів. Ви – люди з великим серцем, у якому знаходяться місця для всіх користувачів...», «Дякуємо за користувачів до допомоги до занять. Змістовно, корисно, актуально!». І в цьому заслуга дружнього, професійно підготовленого колективу, який свої знання й майстерність віддає читачам. Бібліотека і надалі буде намагатися створювати максимально комфортні умови, залишатиметься відкритим домом для всіх тих, кому потрібна книга та знання.

Осіпова Г.С., завідувач відділу обслуговування бібліотеки

ОБЛИЧЧЯ НОМЕРУ

4 вересня 2015 року виповнилось 215 років з дня народження Почесного почитателя Гімназії вищих наук в Ніжині Олександра Григоровича Кушельова-Безбородька. Ця людина багато зробила для становлення Ніжинської вищої школи, яка вже протягом 210 років є знаним науковим, освітнім та культурним центром

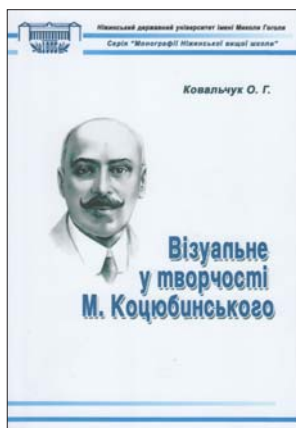
Кушельов-Безбородько Олександр Григорович (04.09.1800 – 06.04.1855) – граф, меценат, державний діяч, почесний член Петербурзької академії наук. Директор департаменту Державної скарбниці, Державний контролер Росії, член Державної ради.

Старший син першого графа Кушельова та його дружини Любові Іллівни, уродженої графині Безбородько. Після смерті графа Височайшим указом було наказано графу О. Г. Безбородьку називатися графом Кушельовим-Безбородьком, для того, щоб знамените заслугами прізвисько з кончиною останнього в роду не згасло.

У дитячі роки О. Г. Кушельов-Безбородько жив у маєтку своєї тітки княгині К.І. Лобанової-Ростовської. У 1813 р. його віддали до підготовчого пансіону при славнозвісному ліцеї в Царському Селі. Після закінчення курсу в ліцеї у 1816 р. граф склав іспит при Педагогічному інституті в Москві на право одержання чинів, а в червні того ж року здобув ступінь доктора етико-політичних наук. Затвердженого за цим ступенем у чині колезького асесора, молодого графа на початку 1817 р. було призначено до відомства Колегії закордонних справ.

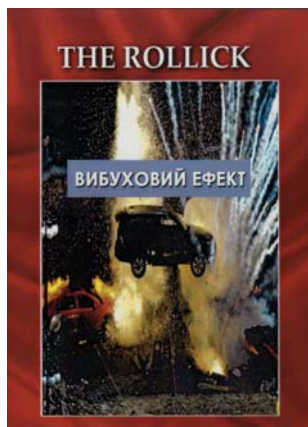
Згодом у 1919 році повертається до Росії у справі, що стосувалася Гімназії вищих наук в Ніжині. Дозвіл на будівництво в Ніжині вищого навчального закладу було отримано ще у 1805 році, проте на 1919 рік Гімназія ще не була відкрита й молодому графу довелося опікуватися Гімназією: розробляти та затверджувати положення, формувати педагогічний колектив, займатися будівництвом. На власні кошти він для Гімназії придбав колекцію книг та картин.

НА ВАШУ КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

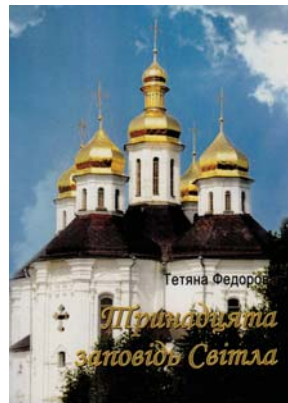

У цій праці простежується еволюція та функціонування форм і засобів візуального освоєння світу у творчості М. Коцюбинського, починаючи від ранніх творів народницького спрямування до останніх, позначених філософським осмисленням проблем буття

До збірника увійшли ще не відомі українському читачеві оповідання популярних зарубіжних авторів, які переклав А. Ролік. Книга широко репрезентує тематику пригодницького жанру: тут кохання і зрада, інтриги і вбивство... Читач знайде оригінальні авторські погляди на проблеми і почуття, які хвилюють людей, незалежно від їхнього соціального статусу та місця проживання.

Людина приходить у світ, щоб виконати певну місію. Моя місія – вірші: без них я не мислю, – пише Тетяна Федорова. І дійсно, все її життя у віршах, які самі за себе говорять, зокрема, д्यюймовочки: «Дивлюсь на світ крізь призму віршів», «Хто перед собою чесний, той іншому не збреше», «Хто сам собі ворог, той другом не стане нікому», «Доля нам дарує знаки – вчимося їх розпізнавати», «Якщо

маю любов до когось – переливаю її у Слово».

Таких віршів-дьюймовочок у поетки безліч. Своєрідні крилаті вислови. А народжуються вони скрізь і всюди: під час спілкування з людьми, з Природою, з Богом.

Людська душа – криниця любові, а поетова й поготів. Отож і летється любов рікою у слово. У кожному вірші – прописні істини, у кожному вірші – добро, яке перемагає зло. Не оминає авторка і болічої теми війни:

...Схід палає, Схід кривавий –
Гинуть хлопці молоді.
Гинуть хлопці, рясно гинуть,
Гинуть, та не стогнуть...
Їх земля, мов ненька рідна,
Востанне пригорне...

Про все, що хвилює душу, пише поетеса. «Тринадцята заповідь Світла» – дев'ята поетична збірка, яка розрахована на широке коло читачів.

ALMA MATER

Засновник – колектив Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя

Газета виходить українською мовою раз на місяць окрім липня і серпня. Обсяг 2 друк. аркуші.
Тираж 900 примірників.
Свідцтво про державну реєстрацію ЧГ 442-91ПР

РЕДАКЦІЙНА РАДА

Голова редакційної ради – Олександр Забарний

Редактор: Анна Лебедева
Члени ради: Григорій Самойленко, Віталіна Скороход, Анна Парубець, Роман Приходько, Олександра Порада

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 16602, м. Ніжин Чернігівської обл., вул. Кропив'янського, 2, університет, новий корпус, кімната № 213, внутрішній телефон 10-39, email: almandu1982@gmail.com

Комп'ютерна верстка, набір та макетування: Анна Лебедева
Коректор: Анна Парубець
Віддруковано у Видавництві НДУ імені М. Гоголя
Замовлення №48

* Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. * За точність викладення фактів відповідає автор.

* Редакції надано право редагувати й скорочувати матеріали. * При передрукуванні матеріалів обов'язково посилатися на газету "ALMA MATER"